

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/161/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210205041
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2012:8210205041.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou v právnej veci žalobcu Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, 831 03 Bratislava, IČO: 35 763 469, zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom Zámocká č. 10, 811 01 Bratislava proti žalovanému L. X., E.. X.XX.XXXX, I. Ť. XXX/XX, I., zastúpeného JUDr. Ivanom Savčákom, advokátom so sídlom Partizánska 45, 085 01 Bardejov, IČO: 42 230 080 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Námestie SNP č. 7, 091 01 Stropkov o zaplatenie 331,94 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie 331,94 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy v sadzbe 15 % ročne od 28.6.2006 do zaplatenia zamietá.

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Pôvodný žalobca T-Mobile Slovensko, a.s. sa pôvodne žalobou doručenou súdu dňa 13.7.2009 domáhal proti žalovanému zaplatenia 486,75 eur s 15 % úrokom z omeškania ročne od 28.6.2006 do zaplatenia a náhrady trov konania. Konanie o tejto žalobe bolo vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 5C/25/2010.

Žalobu odôvodňoval tým, že využívaním služieb verejnej mobilnej rádiatelefónnej siete žalovaným a následným nezaplatením za tieto služby vznikla žalobcovi pohľadávka v celkovej výške 486,75 eur, pozostávajúca z nezaplatených poplatkov za hovorné, mesačných poplatkov a nároku na zmluvnú pokutu. Žalovanému bol zaslaný aj pokus o zmier s rozpisom neuhradených faktúr, na čo žalovaný nereagoval.

Konanie začalo o tejto žalobe pod sp. zn. 5C/25/2010. Súd rozsudkom č.k. 5C/25/2010-43 zo dňa 26.5.2010 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 154,82 eur s úrokom z omeškania v sadzbe 6 % ročne od 28.6.2006 do zaplatenia. Žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania prevyšujúceho sadzbu 6 % ročne z istiny 154,82 eur od 28.6.2006 do zaplatenia zamietol. V prevyšujúcej časti súd vec vylúčil na samostatné konanie, v ktorom má byť rozhodnuté o trovách celého konania. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 21.8.2010.

Konanie vo vylúčenej veci je ďalej vedené pod sp. zn. 5C/161/2010 a predmetom konania v tejto veci zostal žalobou uplatňovaný nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur a príslušenstvo pozostávajúce z 15 % ročného úroku z omeškania z tejto sumy od 28.6.2006 do zaplatenia.

V priebehu konania (1.7.2010) došlo k zlúčeniu pôvodného žalobcu T-Mobile Slovensko, a.s. so súčasným žalobcom Slovak Telekom, a.s., ktorý sa stal univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a z toho dôvodu súd podľa § 107 ods. 4 O.s.p. ďalej pokračoval v konaní s právnym nástupcom Slovak Telekom, a.s.

Vo vylúčenej veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 5C/161/2010-40 zo dňa 24.6.2011 tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 331,93 eur / správne malo byť 331,94/ s úrokom z omeškania v sadzbe 9 % ročne od 26.3.2010 do zaplatenia do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Žalobu v časti o zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe 15 % ročne z istiny 331,93 eur od 28.6.2006 do 25.3.2010 a o zaplatenie úroku z omeškania prevyšujúceho sadzbu 9 % ročne z istiny 331,93 od 25.3.2010 zamietol a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 29.- eur do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku v časti, v ktorej súd rozhodol o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 331,93 eur s úrokom z omeškania v sadzbe 9 % ročne od 29.10.2010 do zaplatenia a v časti o trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Odvolanie odôvodnil s poukazom na článok 6 smernice rady 93/13 EHS z 5.4.1993 a § 53 ods. 1, 4 a 5 Občianskeho zákonníka s tým, že vychádzajúc z dodatku k zmluve o pripojení mal žalovaný povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej a nezmenenej výške za akékoľvek porušenie svojej povinnosti v zmysle zmluvného vzťahu so žalobcom. Dojednaná zmluvná pokuta je tak dvojnásobok ceny za neuhradené elektronické telekomunikačné služby. Takáto zmluvná pokuta má nežiaduci rozmer, je neobhájiteľná a nepomerne ukracuje spotrebiteľa. Poukazoval na to, že súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti klauzúl a je rozhodujúce, či zmluvná podmienka spotrebiteľskej zmluvy je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa a poukazoval na doplňujúce formálne oznámenie Európskej komisie z 27.1.2008 č. 2007/2495, rozsudok súdneho dvora EU vo veci Oceano Grupo Editorial SA a Rocio Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editore SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 až C-244/98, z ktorých je zrejmá obligatórnosť zásahu súdu proti nekalej podmienke ako aj na to, že v obdobných veciach o neprijateľnosti zmluvnej podmienky už Krajský súd v Prešove viackrát rozhodol, napr. rozsudkom 18Co/136/2010 zo dňa 9.5.2011, rozsudkom 2Co/137/2010 zo dňa 29.6.2011 a rozsudkom 6Co/113/2010 zo dňa 20.9.2011. Vedľajší účastník taktiež v odvolaní vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v napadnutých výrokoch zmenil tak, že žalobu zamietne, účastníkom neprizná náhradu trov konania a žalobcu zaviazá nahradiť

vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 81,79 eur na účet jeho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do troch dní po právoplatnosti rozsudku. Keďže odvolanie podal vedľajší účastník na strane žalovaného, odvolací súd vyzval žalovaného, či súhlasí s tým, aby s týmto úkonom vedľajšieho účastníka s poučením podľa § 101 ods. 3 O.s.p. a žalovaný v rozhodnutí odvolacieho súdu sa na výzvu súdu nevyjadril.

Žalobca naďalej aj v priebehu odvolacieho konania zastával názor, že nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty je dôvodný, že nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, pričom poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.11.2011, sp. zn. 10Co/44/2011, Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obdo 4/99 zo dňa 1.9.2000, 1Obdo V.93/2004, 6Obdo 25/2008 zo dňa 4.9.2008, Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo 575/2005 zo dňa 19.5.2005 a 23Cdo 1646/2007 zo dňa 30.4.2009.

Odvolací súd uznesením č. k. 17Co/73/2012-67 zo dňa 20.9.2012 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi 331,93 eur s úrokom z omeškania v sadzbe 9 % ročne od 26.3.2010 do zaplatenia v súvisiacom výroku o trovách konania v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odvolací súd uložil súdu prvého stupňa vo veci opätovne rozhodnúť v intenciách naznačených v odôvodnení uznesenia odvolacieho súdu, v ktorom odvolací súd vytyka súdu prvého stupňa, že nie je z rozsudku zrejmé na základe čoho dospel prvostupňový súd k záveru, že v prípade voľby iného programu, prípadne výberu iného akciového mobilného telefónu by bola zmluvná pokuta dojednaná nižšia (prípadne žiadna). Poukazuje pritom na obsah dodatku k zmluve o pripojení, od ktorého sa odvíja uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur, ktorý je tvorený formulárovým znením, do ktorého boli rukou vpisované identifikačné údaje zmluvy, SIM karty, výška aktivačného poplatku za aktiváciu SIM karty, číslo mobilného telefónu, vybraný typ mobilného telefónu, ktorý je v zmysle dodatku užívateľovi (žalovanému) poskytovaný, kúpna a predajná cena, dátum podpísania dodatku a podpisy. Formulárovým znením je aj dojednaná zmluvná pokuta, pričom následne je rukou zaškrtnutá aj jej dojednaná výška a to z troch možností, 10 000.- Sk, 15 000.- Sk alebo 20 000.- Sk. Na základe uvedeného odvolací súd uzatvára, že aj pri voľbe iného mobilného telefónu, keďže údaje o značke telefónu sú dopisované rukou a teda formulár sa netýkal výlučne mobilného telefónu modelu Siemens A50 (kde pri použití tohto formulára bola dojednaná zmluvná pokuta najmenej vo výške 10 000.- Sk (331,94 eur). V spise sa pritom nenachádza dôkaz o tom, že by v prípade voľby iného programu spotrebiteľom ako zvoleného programu „20+20viac“ právny predchodca žalobcu v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení t.j. ku dňu 24.7.2010 uzatváral dodatky k zmluvám o pripojení, ak z predpísaného bodu o dojednaní zmluvnej pokuty prípadne s dojednanou zmluvnou pokutou v nižšej výške ako 10 000.- Sk. Naopak, z predloženej „aktuálnej ponuky akciových MT“ platnej od 1.7.2003 nachádzajúcej sa v spise vyplýva, že pri voľbe akéhokoľvek z tam uvedených programov a akéhokoľvek z uvedených mobilných telefónov boli zmluvné pokuty dojednané vo výškach 10 000.-, 15 000.- alebo 20 000.- Sk, teda nie menej ako v prípade dojednaných 10 000.- Sk. Odvolací súd ďalej vytyka súdu prvého stupňa, že ak konštatoval, že právny predchodca žalobcu nebol v čase podpísania zmluvy jediným, kto v Slovenskej republike poskytoval elektronické komunikačné služby, teda žalovaný nemusel využiť služby právneho predchodcu žalobcu, že sa súd nevysporiadal s tým, aké podmienky vo vzťahu k zmluvnej pokute poskytoval iný poskytovateľ týchto

služieb. Ďalej vytykal odvolací súd súdu prvého stupňa, že sa nevysporiadal s konštantnou judikatúrou a s právoplatnými rozsudkami jestvujúcimi vo výroku neprijateľnosť zmluvnej podmienky vo vzťahu k zmluvným pokutám. Odvolací súd poukazuje aj na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci BEAIN vs. Rumunsko (sťažnosť č. 30658/05) Baranowski vs. Poľsko (sťažnosť 2835/95) a na povinnosť súdu rozhodovať v obdobných veciach rovnako a v prípade odklonu od judikatúry na povinnosť uviesť dostatočné a presvedčivé dôvody pre tento odklon ako na jedno zo základných pravidiel racionálnej právnej argumentácie. Odvolací súd poukázal aj na rozsudky Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/31/2012 a 16 Co/32/2012 z 15.3.2012.

Predmetom konania po rozhodnutí odvolacím súdom zostal žalobou uplatnený nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur s úrokom z omeškania v sadzbe 9 % ročne od 26.3.2010 do zaplatenia a rozhodovanie o trovách konania.

V priebehu ďalšieho konania na pojednávaní žalobca navrhoval žalobe v časti o zaplatenie 331,94 eur s úrokom z omeškania v sadzbe 9 % ročne z tejto sumy od 26.3.2010 do zaplatenia v celom rozsahu vyhovieť, nemal návrhy na ďalšie dokazovanie. Poukazoval na judikatúru Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Trenčíne a tvrdil, že sú priznávané zmluvné pokuty z rovnakého právneho dôvodu ako v tejto právnej veci.

Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, jeho zástupca ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní a neprítomnosť žalovaného na pojednávaní s tým, že sa stotožňuje so skutočnosťami uvedenými v odvolaní vedľajšieho účastníka ako aj s názorom odvolacieho súdu. Poukazoval na to, že žalovaný v čase, keď prestal plniť svoje povinnosti voči žalobcovi, bol v zlej finančnej situácii, nebol schopný dodržať zmluvné podmienky len cca dva mesiace pred skončením dohodnutého zmluvného obdobia. Aj napriek tomu sa žalobca domáhal zaplatenia aj zmluvnej pokuty. Pri takomto postupe žalobcu podľa žalovaného absentuje akákoľvek poctivosť v obchodnom styku. Žalovaný bol nútený pristúpiť na zmluvný vzťah, ktorý bol upravený Obchodným zákonníkom, čo sa v konaní preukázalo ako nevýhodnosť a nevyváženosť zmluvných podmienok jednej zo zmluvných strán, žalovaného a to považuje za rozpor s príslušnou

legislatívou. Navrhoval žalobu zamietnuť, náhradu trov konania nežiadal. Zároveň uvádzal, že náhradu trov konania nežiada. Svoju neprítomnosť a neprítomnosť žalovaného na pojednávaní ospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročiť.

Nedostavil sa vedľajší účastník, ani zástupca vedľajšieho účastníka. Na pojednávanie bol zástupca vedľajšieho účastníka riadne a včas predvolaný. Svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil, pojednávanie nežiadal odročiť.

Boli tak splnené podmienky pre konanie v neprítomnosti žalovaného, jeho zástupcu, vedľajšieho účastníka a jeho zástupcu / § 101 ods. 2 O.s.p./.

Predmetom konania bol nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy o pripojení uzavretý s fyzickou osobou, nepodnikateľom, pričom zmluva o pripojení nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom, ani Občianskom zákonníku, upravená bola v čase jej uzavretia v osobitnom zákone č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách. V súčasnosti je to zákon č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách. Svojim charakterom však ide o zmluvu spotrebiteľskú. Z uzavretého dodatku k zmluve o pripojení je zrejmé, že je v ňom

obsiahnutá okrem iného kúpna zmluva, ktorej predmetom boli podmienky predaja mobilného telefónu a dohoda o zmluvnej pokute. Súd pri posúdení právneho vzťahu medzi účastníkmi, založeného zmluvou o pripojení a ich dodatku vychádzal z ich obsahu, z ustanovení osobitného zákona o elektronických komunikáciách, platného a účinného v čase uzavretia zmluvy o pripojení a z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže medzi účastníkmi išlo o spotrebiteľský, občiansko-právny vzťah. Novelou Občianskeho zákonníka, zákonom č. 150/2004 Z.z. došlo už premietnutiu do Občianskeho zákonníka aj smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Ako už bolo skôr konštatované, o nároku žalobcu na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb už bolo právoplatne rozhodnuté a predmetom konania zostalo už len rozhodnutie o žalobcom uplatňovanom nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty.

K námietke premlčania, vznesenej vedľajším účastníkom s poukazom na § 48 ods. 1, 2, § 457 ods. 1 Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že sa dá súhlasiť s tvrdením, že v prípade odstúpenia od zmluvy nastupuje medzi účastníkmi režim bezdôvodného obohatenia a každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal a že v prípade vrátenia bezdôvodného obohatenia je premlčacia doba dvojročná na vydanie bezdôvodného obohatenia. V danom prípade však nedošlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy, keďže žalobca síce tvrdil, že došlo k odstúpeniu od zmluvy písomným podaním, ktoré označil ako pokus o zmier, predsporová výzva, avšak nepredložil žiaden dôkaz o tom, aby táto výzva bola doručená žalovanému, prípadne že bola žalobcom žalovanému odoslaná a že sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného pri doručovaní.

Odstúpenie od zmluvy je jednostranný právny úkon, pre ktorý je predpísaná písomná forma. Pretože samotná zmluva, od ktorej sa malo odstúpiť, bola uzavretá písomne pre účinné odstúpenie od nej (§ 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne) bola potrebná písomná forma.

Keďže žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by došlo k účinnému odstúpeniu od zmluvy, teda k doručeniu písomného odstúpenia od zmluvy žalovanému, bola námietka premlčania vznesená s poukazom na § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka nedôvodná, a naďalej platí režim premlčania v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka.

Žalobca si uplatňoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 eur tvrdiac, že účastníci pre prípad porušenia zmluvných povinností v dodatku k zmluve o pripojení si dohodli zmluvnú pokutu vo výške 10 000.- Sk, t.j. 331,94 eur.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvných povinností zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a v povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“), to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia, primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými má spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah a dodávateľ nepreukáže opak. Zmluvné ustanovenia medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2008 za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Predmetnú zmluvu o pripojení súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovenia § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyvodzuje žalobca zo zmluvy o pripojení a jej dodatku, ktorá ako formulárová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda jej dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia, nedá sa to považovať za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia, pretože zmluvné pokuty sú dojednávane za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca mení len výšku zmluvnej pokuty v závislosti od dohodnutého účastníckeho programu. Nie je možné teda súhlasiť s tvrdením žalobcu, že išlo o individuálne dojednané zmluvné podmienky, pokiaľ ide o dohodu o zmluvnej pokute.

Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Naviac od 1.1.2008 je určené v ustanovení § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Súd poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde.

Aj keď sa dá súhlasiť s tvrdením žalobcu, že výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 000.- Sk bola viazaná na porušenie povinnosti zo strany účastníka, teda žalovaného užívať služby v podniku počas dohodnutej doby v zmysle bodu 1 písm. b) dodatku a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku.

Podľa bodu 1 písm. b) dodatku zo dňa 30.11.2004 sa účastník teda žalovaný zaviazal platiť včas cenu služieb a dodržiavať povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, všeobecnými podmienkami poskytovania verejnej elektronickej komunikačnej telefónnej služby spoločnosti Eurotel Bratislava, a.s. a platným cenníkom služieb podniku tak, aby nedošlo k vypojeniu SIM karty z prevádzky zo strany podniku. Takéto označenie postihujúce rôzne porušenie povinností je neakceptovateľné, najmä keďže každé porušenie povinnosti nie je rovnakej intenzity a významu, je rozdiel medzi tým, či došlo k porušeniu povinnosti na začiatku zmluvného vzťahu alebo na jeho konci. Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje pri akomkoľvek i menej významnom porušení povinností uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v plnej výške, pričom na druhej strane žalobca nie je sankcionovaný žiadnou zmluvnou pokutou pre prípad porušenia jeho povinností.

Súd sa stotožňuje s tvrdením vedľajšieho účastníka o neprijateľnosti týchto zmluvných podmienok tak ako to namietal v odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu, ktoré upravujú zmluvnú pokutu v dodatku k zmluve o pripojení uzavretej účastníkmi konania z dôvodov, že ide o zmluvnú pokutu nevyváženú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán pre spotrebiteľa, objektívne spôsobilú poškodiť spotrebiteľa aj preto, že nie je vyjadrená vzájomnosť práv a povinností zmluvných strán, teda spotrebiteľ musí znášať paušalizovanú náhradu škody za akékoľvek porušenie zmluvných povinností. Nie každé porušenie zmluvných povinností je rovnakej intenzity a významu, je taktiež rozdielne tým, či k porušeniu povinnosti dôjde na začiatku zmluvného vzťahu alebo na jeho konci. Keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, táto zmluvná podmienka je neplatná bez ohľadu na ďalšie správanie spotrebiteľa, pričom ide o absolútnu neplatnosť zmluvy v tejto časti. Neprichádza do úvahy v tomto prípade uplatnenie inštitútu moderačného práva, pretože nemožno moderovať niečo, čo platne nevzniklo. V tejto súvislosti je potrebné, pokiaľ ide o neprijateľnosť zmluvných podmienok v dodatku k zmluve o pripojení uzavretej žalobcom v rozhodnom období poukázať na už existujúce rozhodnutia odvolacieho súdu vo veciach na ktoré odkazoval vedľajší účastník v odvolaní, prípadne odvolací súd v zrušujúcom uznesení, v ktorých bola vyslovená neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky.

Na základe uvedeného súd žalobu v časti, v ktorej sa domáhal žalobca zaplattenia zmluvnej pokuty, zamietol.

O trovách účastníkov súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva. Žalovaný bol v tomto konaní úspešný vo väčšom rozsahu ako žalobca, avšak náhradu trov konania neuplatňoval, uviedol, že náhradu trov konania nežiada priznať a preto súd rozhodol, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p.

O trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozsudku (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočností alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).